

(EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 ingestelde extra heffing (PB L 132, blz. 11), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt : P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoeker in de kosten.

(¹) PB C 218 van 6.8.1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 februari 2002

in zaak T-201/94: Erwin Kustermann tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Melk — Extra heffing — Referentiehoeveelheid — Verordening (EG) nr. 2187/93 — Vergoeding van producenten — Stuiting van verjaring”)

(2002/C 118/36)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-201/94, Erwin Kustermann, woonachtig te Eggenthal (Duitsland), vertegenwoordigd door H.-P. Ried, Y. Schur en R. Brukhardt, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigde: A.-M. Colaert) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Booß, M. Niejahr, H.-J. Rabe en M. Núñez-Müller), betreffende een beroep krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans de artikelen 235 EG en 288, tweede alinea, EG), strekkende tot vergoeding van de schade die verzoeker heeft geleden omdat hij geen melk heeft kunnen leveren ingevolge verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 90, blz. 13), zoals aangevuld bij verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 ingestelde extra heffing (PB L 132, blz. 11), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verstaat dat verweerders gehouden zijn de schade te vergoeden die verzoeker heeft geleden ten gevolge van de toepassing van verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten, zoals aangevuld bij verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 ingestelde extra heffing, voorzover in deze verordeningen niet is voorzien in de toekenning van een referentiehoeveelheid aan producenten die in het door de betrokken lidstaat gekozen referentiejaar geen melk hadden geleverd krachtens een verbintenis als bedoeld in verordening (EEG) nr. 1078/77 van de Raad van 17 mei 1977 tot invoering van een stelsel van premies voor het niet in de handel brengen van melk en zuivelproducten en voor de omschakeling van het melkveebestand.
- 2) Verstaat dat de periode waarover aan verzoeker vergoeding moet worden toegekend voor de schade die hij heeft geleden ten gevolge van de toepassing van verordening nr. 857/84, begint op 5 augustus 1987 en eindigt op 28 maart 1989.
- 3) Verstaat dat partijen binnen zes maanden na dit arrest de in gemeen overleg vastgestelde bedragen die moeten worden betaald, aan het Gerecht zullen overleggen.
- 4) Verstaat dat partijen, indien zij niet tot overeenstemming kunnen komen, binnen dezelfde termijn hun berekeningen aan het Gerecht zullen doen toekomen.
- 5) Houdt de beslissing omtrent de kosten aan.

(¹) PB C 218 van 6.8.1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 februari 2002

in zaak T-261/94: Bernhard Schulte tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot schadevergoeding — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Melk — Extra heffing — Referentiehoeveelheid — Verordening (EG) nr. 2187/93 — Vergoeding van producenten — Handeling van nationale autoriteiten — Verjaring”)

(2002/C 118/37)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-261/94, Bernhard Schulte, woonachtig te Delbrück (Duitsland), vertegenwoordigd door R. Freise, advocaat, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: A.-M. Colaert en M. Núñez-Müller) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Booß, M. Niejahr en M. Núñez-

Müller), betreffende een beroep krachtens de artikelen 178 en 215, tweede alinea, EG-Verdrag (thans de artikelen 235 EG en 288, tweede alinea, EG), strekkende tot vergoeding van de schade die verzoeker heeft geleden omdat hij geen melk heeft kunnen leveren ingevolge verordening (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 houdende algemene voorschriften voor de toepassing van de in artikel 5 quater van verordening (EEG) nr. 804/68 bedoelde heffing in de sector melk en zuivelproducten (PB L 90, blz. 13), zoals aangevuld bij verordening (EEG) nr. 1371/84 van de Commissie van 16 mei 1984 tot vaststelling van de nadere voorschriften voor de toepassing van de bij artikel 5 quater van verordening nr. 804/68 ingestelde extra heffing (PB L 132, blz. 11), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: P. Mengozzi, kamerpresident, V. Tiili en R. M. Moura Ramos, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst verzoeker in de kosten.*

(¹) PB C 304 van 29.10.1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 7 februari 2002

in zaak T-193/00: Bernard Felix tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Algemeen vergelijkend onderzoek — Mondeling examen — Niet-plaatsing op reservelijst — Stabiliteit van samenstelling van jury — Talenkennis)

(2002/C 118/38)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-193/00, Bernard Felix, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Aarlen (België), vertegenwoordigd door J.-N. Louis en V. Peere, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/A/12/98 waarbij aan verzoeker voor het mondeling examen van dat vergelijkend onderzoek een onvoldoende is gegeven, en hij niet op de reservelijst is geplaatst, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: J. D. Cooke, president, R. Garcia-Valdecasas en P. Lindh, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 7 februari 2002 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/A/12/98 nietig voorzover het betrekking heeft op de beoordeling van het mondeling examen van verzoeker.*
- 2) *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 273 van 23.9.2000.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 19 december 2001

in zaken T-195/01 R en T-207/01 R, regering van Gibraltar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Kort geding — Steunmaatregelen van staten — Besluit tot inleiding van formele onderzoeksprocedure — Ontvankelijkheid — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Geen — Belangenafweging)

(2002/C 118/39)

(Procestaal: Engels)

In de zaken T-195/01 R en T-207/01 R, regering van Gibraltar, vertegenwoordigd door A. Sutton en M. Llamas, barristers, en W. Schuster, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Di Bucci en R. Lyal), betreffende twee verzoeken om voorlopige maatregelen inzake de besluiten van de Commissie van 11 juli 2001, ter kennis gebracht van de regering van het Verenigd Koninkrijk bij brieven SG(2001)D/289755 en SG(2001)D/289757, tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, EG betreffende steun die de staat zou hebben verleend uit hoofde van respectievelijk de „exempt company legislation” en de „qualified company legislation” van Gibraltar, heeft de president van het Gerecht op 19 december 2001 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt: